

i Bladene er offentliggjort et Sygdomstilfælde. Jeg skal sige, at det ikke er mig, som har offentliggjort det, men jeg vilde forresten lige have beordret Offentliggjørelsen, da den kom paa været Maade, og jeg syntes da, at det var tilstrækkelig, at der var kommet en Meddelelse derom, som jo umulig kunde være undgaaet Ministeriets Opmærksomhed, og naar den ikke er bleven modsigt, ligger altsaa deri, at den væsentlig er rigtig. Jeg vil sige derom, at der har været et saadant Tilfælde paa en større Eiendom paa Sjælland, hvorfra Grise ere komne til Husmænd og flere Andre. Det blev bekæmpet øieblikkelig, og Alt blev slaaet ned — ikke alle Dyrene vare smittede, men en Del vare eguede til Føde — og en Del andre Dyr, som hørte under Tilfældet og vare komne andetsteds hen, var man i Stand til at gribe. Det var et ganske enkelt Tilfælde; man har faaet gjort rent op med det, og jeg antager ikke, at man paa Grund af et saadant enkelt Sygdomstilfælde paa et enkelt Sted i Landet kan sige, at hele Landet er besængt. Det var ganske vist et meget ubehageligt Tilfælde, men vi ere til Ende med den Ting. Det kunde maasse føres tilbage til et Sygdomstilfælde for nogle Aar siden, men ganske vist derpaa er jeg ikke, og jeg skal derfor ikke udtale mig derom. Som sagt, det er forbi, men der har været dette enkelte Tilfælde, som vi heldigvis ere komne godt fra. — Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5de Valgkreds (S. Pedersen) var igjen i Aar bange for Ordet „alfar Wei“ og for de Hindringer, der skulde lægges vedkommende Lodsæiere i Wei'en for at bevæge sig frit paa deres Eiendomme med Heste. Det er jo et Spørgsmaal, der var oppe i Udvalget i Fjor, og jeg har ikke rørt ved det i Aar. Det er naturligvis ikke Meningen at genere de vedkommende Eiendomsbestidere, som maa passere en Wei for at komme til deres Marker, men hvorledes Grændsen skal drages, skal jeg ikke omtale i Øieblikket; det kommer vi nærmere ind paa. Dernæst omtalte det ærede Medlem en Sygdom paa en Gaard i Nærheden af Aalborg, som er mig vel bekendt, da Veterinærhospitalet flere Gange har været tilstede der. Det er ikke Tilfældet, som det ærede Medlem tror, at det er en ubekendt Sygdom, det er ikke en af de almindelige farlige smittesomme

Sygdomme, det er en Sygdom, som sjældent indtræffer, og som kan holde sig i længere Tid paa det enkelte Sted, hvor den er kommen. Det ærede Medlem nævnte, at den Vedkommende burde have nogen Erstatning, og at han haabede, at Ministeren vilde give en saadan; men dertil mangler Ministeren al Hjemmel i Lovgivningen. Sygdommen gaar ikke ind under de Tilfælde, hvori der kan gives Erstatning. Jeg har derfor maattet svare Vedkommende, som forresten har lidt meget ved denne Sygdom, at jeg ikke har Hjemmel til at give Erstatning i det omhandlede Tilfælde. Det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) var ikke utilfreds med, at Dyrslægen og Politimesteren faae større Myndighed, men vilde have, at de skulde give Erstatning for Afspærringsforanstaltninger. Det er et Dulle, som ogsaa blev fremjat i Udvalget ifjor, men jeg tror, at man maa tage sig iagt for at komme ind paa den Ting, paa denne Glidebane. Jeg tror, at det maa tages for Landbyrget, som for andre Næringer heri Landet, det maa tages for et tilfældigt Tab, som Enhver, naar det er indenfor rimelige Grændser, maa bære, og det gaar næppe an at sige, at enhver Ulempe, som paaføres en Mand, maa erstattes, og sige det af den Grund, at det kan ogsaa have Interesse for Andre, at der sker Noget. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) var inde paa den samme Tanke, kun i høiere Grad. Det er jo Noget, vi ville komme til at tale nærmere om. Derimod ønsker jeg at sige strax et Par Ord om, hvad dette ærede Medlem udtalte med Hensyn til Udmeldelsen af Mænd ved Politimesteren. Han vilde jo have, at de skulde være uvildige Mænd. Ja, selvfølgelig skal det være uvildige og upartiske Mænd. Jeg tror ikke, at vedkommende Eier i Reglen behøver at blive misforstået med Valget; thi i Reglen ville de være valgte i hans egen Kommune, blandt hans Naboer. Dette er det Naturlige, og naar Reglen er foreslaaet, som den er, da er det af den ganske simple Grund, at det er nødvendigt at handle hurtig. Selv om man havde faste Taxationsmænd i hvert Amt, som det ærede Medlem mener, eller i hver Kommune, saa kunde det ikke klare det, men nogle paalidelige Mand kan